

393. Vándorutam

Johann Peter Schüick
(1811–1892)

Ván-dor - u - tam Jé-zu-som-mal já-rom, Bol-do-
 gan csak vé - le jár-ha - tok. — U-tam,
 cé - lom más-ban nem ta - lá - lom, Szív-be,
 ház - ba üd-vöt Ó ho - zott. — Szív-be,
 ház - ba üd - vöt Ó ho - zott.

2. Völgyön, halmon, zöld mezőn s a réten Vigan járok, Jézusom vezet, Hogyha Ő nem volna hű vezérem, /: Nem találnék nála lakhelyet. /

3. Ő vigyáz rám, ha szemem behunyom, Ő áll mellém, hogyha felkelek, Jó tanácsot Ő ad válaszüton, /: Ő vigasztal, hogyha szenvedek. :/

4. Hű Uramhoz térek én be egyre, Csillapítani szomjamat, éhemet, S hogy fölöttem úr legyen kegyelme, /: Reá bízom testem, lelke-met. :/

5. Míg az este rám borul egészen, S föl az égbe Jézus hívogat,
Szent örökség vár a mennybe készen, /: S tiszta béke és öröm
fogad. :/

*Johann Peter Schüick (1811–1892) – Vargha Gyuláné
(1863–1947)*